

H. J. A. DE REUVER:

WELKE VOGELS GENIETEN BESCHERMING VAN DE VOGELWET?

Tot de uitzonderingen genoemd in art. 1 der Vogelwet behoort in de eerste plaats het pluimvee. Het zal zonder meer duidelijk zijn, wat hieronder dient te worden verstaan. Vanzelfsprekend behoren hiertoe alle vogelsoorten, die door de mens sedert onheuglijke tijden in allerlei variëteiten worden gehouden en gefokt, zoals tamme eenden en ganzen, sier- en postduiven, kalkoenen, pauwen, nareldoenders, enz.

Verder worden uitgezonderd de in artikel 2 van de Jachtwet genoemde vogels. Deze zijn: fazanten, korhoenders, patrijzen, holenduiven en houtsnippen, die behoren tot het „klein wild”, ganzen, eenden, goudplevieren, poelsnippen, watersnippen, bokjes en meerkoeten, welke soorten als „waterwild” worden aangeduid, houtduiven, zwarte kraaien, bonte kraaien, roeken, kauwen, vlaamse gaaien en eksters, die onder de rubriek „schadelijk wild” zijn opgenomen.

Met deze vogelsoorten heeft de Vogelwet dus generlei bemoeienis, hetgeen overigens niet betekent, dat zij geen bescherming genieten; ook in de Jachtwet zijn daartoe de nodige bepalingen opgenomen.

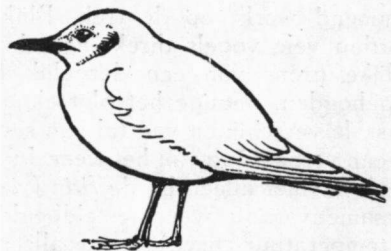
Bij art. 2 van de Vogelwet wordt bepaald, dat in het belang van de vogelstand of ter voorkoming van schade aan land-, tuin- of bosbouw, aan de jacht of aan de visserij daartoe aangewezen vogelsoorten buiten de bescherming der wet kunnen worden gesteld. In de artikelen 2 en 3 van het Vogelbesluit 1937 worden deze soorten nader genoemd. Bij eerstbedoeld artikel wordt de *huismus* onvoorwaardelijk onbeschermd verklaard, d.w.z. voor onbepaalde tijd en voor het gehele Rijk. In het andere artikel zijn de z.g. voorwaardelijk onbeschermd vogels opgenomen, namelijk *schollebaar* (aalscholver), *blauwe reiger*, *sperwer*, *slechtvalk*, *mantelmeeuw*, *zilvermeeuw*, *kokmeeuw* en *spreeuw*. Van deze soorten wordt telkens voor een periode van ten hoogste twee jaar vastgesteld voor welke tijden en plaatsen zij eventueel onbeschermd zijn. Op

blz. 19 en 20 van deze jaargang is het besluit van de minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen ten aanzien van de onbeschermdverklaring in 1957 en 1958 van een aantal van deze soorten opgenomen. In dit besluit worden niet genoemd de *sperwer* en de *slechtvalk*; deze roofvogels genieten dus in 1957 en 1958, zoals trouwens ook in voorgaande jaren, algehele bescherming.

De onbeschermdverklaring van de hiervoor bedoelde vogelsoorten betekent niet, dat zij met alle mogelijke middelen te vuur en te zwaard mogen worden verdeld. Het buiten de bescherming der wet stellen daarvan heeft alleen ten doel in voorkomende gevallen de bestrijding van vogelschade te vergemakkelijken. Zo is het schieten van schadelijke onbeschermd vogels slechts toegestaan aan houders van een Vogelvergunning G, H of F, indien althans deze vergunningen tevens de bevoegdheid tot het gebruikmaken van een vuurwapen geven, en aan houders van een jachtakte of van een vergunning ex artikel 53 of 54 van de Jachtwet tot het schieten van „schadelijk wild” of van wild dat schade veroorzaakt.

Voorts is het vangen en het pogen te vangen, het doden en het pogen te doden van onbeschermd vogels niet toegestaan met de middelen genoemd in artikel 14 van het Vogelbesluit 1937, namelijk: kunstlicht, lijn, strikken, beugels, vallen, klemmen, kanongeweren, geweren, die niet geschikt en bestemd zijn van de schouder te worden bediend en geweren, die niet geschikt en bestemd zijn uitsluitend met de hand ondersteund te worden bediend; alle soorten vangkooien; alle soorten netten, geschikt en bestemd voor het vangen van vogels. Uiteraard kan in bijzondere ge-

(Slot op blz. 75)

Kokmeeuw (Tekening mev. Dr. A. Vollgraff-Roes)

(Vervolg van blz. 67)

vallen vergunning tot het gebruikmaken van één of meer van deze middelen worden verleend.

De nesten van onbeschermden vogels mogen zonder meer uitgehaald of verstoord worden.

Tot slot nog iets over de z.g. kooivogels en jachtvogels, waarop enkele beschermende bepalingen der wet niet van toepassing zijn en wel het verbod van het onder zich hebben (met uitzondering van het ten verkoop voorhanden hebben), het te koop vragen en het kopen. De kooivogels, die dus vrij in kooien en volièrès mogen worden gehouden, worden genoemd in artikel 9 van het Vogelbesluit 1937. Het zijn de *zwarte lijster* of *merel*, de *vink*, de *putter*, het *sijtsje*, het *kneutje*, de *groenling* en de *geelgors*. De jachtvogels: *havik*, *slechtvalk* en *klapeksters*, als zodanig vermeld in art. 10 van genoemd besluit, worden bij het valkeniersbedrijf gebezigd. Zij mogen eveneens vrij worden gehouden. Het houden van jachtvogels is slechts toegestaan, wanneer zij levend en onverminkt zijn.

Dit is het slot van een artikel, waarvan het eerste stuk werd gepubliceerd op blz. 35/36 van deze jaargang. De heer De Reuver heeft zich voorts bereid verklaard vragen omtrent toepassing van de Vogelwet te beantwoorden. Men gelieve deze te richten aan de redaktie van Het Vogeljaar, Regullersgracht 9 te Amsterdam, die voor doorzending zal zorg dragen.